B O X

Strălucitoarea biruinţă a lui Vasile Stoian

Spakow a tăcut match nul cu Anderson. Şerbănescu a dominat pe Pavelescu. Reuniunea repurtează un mare succes. Record de asistenţă

Aspecte

După câteva încercări infructuoase la Arene şi la sala Gib, a cărei ornamentaţie a fost fotografiată pentru convingerea «onor clienţii» în toate ziarele, boxul şi-a regăsit Sâmbătă azilul dovedind în acelaş timp că «nobila artă» nu are succes decât la circ.

N'aş putea să jur însă că succesul reuniunei de Sâmbătă nu l-a hotărât tot Kludsky. Fiindcă dacă e vorba de lei, de elefanţi, de acrobaţi şi de alte animale exotice, gala de la Kludsky a avut de toate.

Mai lei ca cei 500 cât costa un fotoliu la care-ţi era imposibil să ajungi, oricât ai fi fost de leu! Mai elefant decât Nea Pavel!

Şi mai acrobat decât Jeni care şi-a bătut Sâmbătă toate recordurile, sărind la fiecare match pe care îl arbitra din 'stal, peste un trapez la 20 de metri înălţime, alunecând pe un fus, căzând în cap pe ring, şi cu un nou salt mortal sărind din nou peste corzi, ce mai vreţi?

A fost fireşte şi box. Cine ar putea să conteste? Şi dovadă că a fost box este, că dela intrare, probabil pentru reclamă, agenţii domnului Paximade te primeau cu exhibiţii, pe spinarea spectatorilor:

— «Biletele!»

Nepregătit, câte un biet posesor al unui fotoliu de lei 500 bucata, se oprea să-şi caute biletul în portefeuilles.

— «N'auzi bă să scoţi biletul? îl soma controlorul. Ce mă-ta aştepţi?»

Şi grăbit să descongestioneze intrarea, tuşea concludent făcând un semn discret unui subaltern:

— «Umflă-l!»

Cu biletul în mână, cetăţeanul se trezea pe loc luat de guler, zguduit şi îmbrâncit în coşul unui covrigar care completa scena, începând să bâzâe:

— «Ce faci domnule! De ce-mi strici covrigii?..

In timp ce sus deasupra intrării, Noe urla să-şi rupă bojogii:

— «Poftiţi domnilor! Poftiţi! Ce-i afar' pe pânză, înăuntru viu şi natural!

Şi totuşi maşinile se 'succed la intervale extrem de mici. Alunecă pe pavaj, se anunţă prin claxoane oribile, se tamponează uneori şi după ce depun «marfa» se aliniază pe dreapta.

— «Bileteleee! N'auzi bă să scoţi biletul?».

Cinci mii de oameni au reuşit totuşi să îmblânzească (sau să suporte) amabilitatea controlorilor şi să-şi găsească loc înăuntru, suspectaţi şi acolo de circa 3000 de agenţi:

— Ai bilet bă, or n'ai?

Este o gălăgie insuportabilă. Prieteni cari se caută, femei care strigă, gonguri cari pleznesc, aplauze interminabile, agenţi cari transmit ordine şi galeria mereu în vervă şi în voce:

— «Arde-l Nae!»

— «Atinge-l la lingurică!».

Cu toată înghesuiala însă, prin care cea mai teribilă energic nu şi-ar mai putea face loc, d. Săvescu tot se face remarcat. Mic, roşu, gras, pudrat, într'o robă roşie admirabil tăiată şi gata să arate la tot circul ultima mişcare în magistratură.

— «Ai citit Universul? încearcă cineva să-l flateze, mişcându-şi vecinul.

Şi se porneşte să citească grav, ca un portărel în exerciţiul funcţiunii: «D. Iancu Săvescu, fost ajutor de judecător la Bolintinu din Vale a fost înaintat judecător... la Federaţia de box».

— «Adevărat Iancule? se miră d. Antoniu. Şi se repede să-l pupe, talonat de Lancia care abia mai poate să se ţină pe picioare de emoţie.

Mişcat, Circul s'a închis într'un minut de tăcere protocolară.

Apariţia domnului Vizante însă, venit special dela Cernăuţi să-l vadă pe Şerbănescu şi apărut în circ în uniformă, cu pălăriuţă verde cu pană de brad şi floare roşie — ca în ziua când a depus jurământul — plus hrana rece (un salam de Cernăuţi) l-a electrizat.

Şi s'a pornit din nou:

— «Hai Vârtolaş!

— «Arde-l că pierdem tramvaiul!»

— Un lucru ar mai lipsi! mă previne un vecin. Să se'nfurie Kludsky că la el e gol în timp ce la box se bate lumea, şi să dea drumul la animale peste noi.

Un uruit groaznic a asurzit în acelaş moment circul.

— «Elefanţii! răcneşte cineva speriat. Panica a cuprins pe loc tot circul.

— «Copiii! mai are timp o doamnă să 'strige, arătând doi copilaşi cu cari venise şi leşină.

D. Roşianu, antrenant într'o discuţie cu Petre Moşescu, a încremenit cu ultima vorbă pe buze. D. Aureliu s'a urcat pe masa juriului. D. Mavrescu a intrat sub masă. Groaza stăpâneşte arena.

In liniştea care s'a închegat însă, îşi face apariţia pe ringul care trozneşte din toate încheeturile.. Pavelescu.

— «Nea Pavel!.. respiră stalurile.

— «Pavelescu! repetă galeria.

Şi scăpată dela o moarte sigură îşi urlă bucuria în propopoziţii abia gâfâite:

— «Bravo Pavelescu!»

— «Bravo Pavelescu!»

Matchul Stoian-Doculescu. O repriză, două, trei.. Stoian e din ce în ce mai roşu. Doculescu din ce în ce mai extenuat. D. Ottulescu din ce în ce mai galben.

— «Hai Mielule!»

Alături de atâtea fiare însă, pe care toată lumea le ştie în dosul pânzelor, Mielu nu mai reuşeşte să facă nici-o impresie. Dansează ca de obiceiu în acelaş step purtat pe tot ringul. «De astă dată însă pe jazzul pe care Stoian îl dirijează în pumni iuţi, precişi, şi puternici».

— «Nu e băiat rău! decretează d. Nae Dumitriu, câştigat de boxul lui Stoian. Păcat numai că n'are upercuturi!»

In acelaş moment însă o ploae de uppercuturi a inundat faţa lui Doculescu.

— «Bravo Nae!»

— «Pentru mine o fi? se gândeşte d. Dumitriu. Poate e cineva care-a fost la revistă!»

Pentru orice eventualitate însă se ghemuetşe pe scaun, făcându-se cât mai mic.

Spakow — Anderson.

Un nou pluton de agenţi aduşi pentru un ultim control al biletelor, mi-a baricadat vederea. Nu mai văd decât galeria şi un par în vârful căruia s'a suit d. Săvescu, să-şi arate cât mai bine roba.

Abia spre sfârşit am surprins o discuţie între un spakowist şi un antispakowist.

— «A câştigat Anderson!».

— «Ce Anderson domne, eşti nebun? Eşti chior? N'ai văzut repriza opta?

Şi după o pauză marcată de un alt val de agenţi, un final destul de violent.

— «L-a părtinit juriul. Altfel bătuse Anderson! La Berlin dece n'a câştigat?

— «La Berlin?»

— «Da da la Berlin!»

— «Pe cine să bată la Berlin?»

— «Pe Hower!»

— «Pe Hower?.. 's'a încurcat spakowistul. A da. Pe Hower..».

Şi într'o inspiraţie subită răbufni furios:

— «Cum să-l învingă pe Hower? Da' ce Spakow e Rooswelt?

CASTOR

Reuniunea surprizelor

După un şomaj, forţat de lipsa unui local propriu manifestărilor în cursul anotimpurilor răcoroase, boxul român a isbucnit Sâmbătă seara într'o manifestare de vitalitate vulcanică. Cât s'au înşelat incorigibilii pesimişti, cari au crezut că vitregia vremurilor i-a rupt coloana vertebrală.

Numărul credincioşilor a rămas tot atât de impresionant ca în zilele de glorie. Mulţimile au răspuns cu un nebănuit entuziasm, făcând neîncăpătoare vasta arenă a circului Kludsky. S'au bătut toate recordurile de asistenţă pentru localurile noastre acoperite. E dificilă evaluarea. Se pare, cu relativitatea pe care o comportă asemenea taxare,, că au asistat 5—6000 de persoane.

Curajul — chiar îndrăsneala — organizatorului, d-l A. Niculescu, de a plăti o bursă de 24.000 de franci, pentru aducerea lui Andersson, a biruit. A repurtat o victorie, care se ridică la înălţimea unui record, ce contrastează isbitor cu sărăcia generalizată a ţărei. Massele s'au lăsat totdeauna seduse de actele ce au sfidat platitudinea prudenţei.

O ARENA CONFORTABILA

Recordul de asistenţă impresionează, în deosebi, prin condiţiunile în cari a fost dobândit. S'a organizat într'o arenă necunoscută, adaptată adhoc manifestărilor pugilistice. Imensa baracă a circului Kludsky, cu toată inestetica şi lipsa de confort inerentă unor asemenea instalaţiuni. O pânză interminabilă, întinsă pe suportul a nenumăraţi stâlpi. Totuş n'au lipsit spectatorii cei mai pretenţioşi. S'au resemnat.

Cu mai multă atenţiune, în amănuntele organizărei, ceiace nu era posibil să se înfiripeze în graba improvizărei, pânzele lui Kludsky pot asigura chiar un local acceptabil. In lipsă de altceva mai bun...

Principalul este înţelegerea şi concursul publicului.

DEPLIN SUCCES SPORTIV

Succesul de masă a fost dublat de o desăvârşită reuşită, sub aspectul sportiv. Spectacolului nu i se poate reproşa nimic.

Patru matchuri viu disputate, pasionante, cari au ascuţit la maximum rezonanţa entuziasmului mulţimei. O inovaţie fericită, de a micşora numărul matchurilor, printr'o selecţie riguroasă. La ce bun ghivechiul cu 6—7 partide, dintre cari unele riscau să întunece tonalitatea succesului.

Nu totdeauna matchurile abil imperechiate satisfac. E posibil să degenereze în înverşunarea patimilor ringului.

Sâmbătă seara s'au strâns toate cele bune în buchetul unui succes, văduvit de orice umbră.

Partidele n'au fost numai frumoase. Au avut darul de a întrece chiar aşteptările.

UN MATCH SENZAŢIONAL

Una din ele s'a ridicat chiar în culmile senzaţionalului. Disputa dintre Doculescu şi Stoian. Un match care va rămâne mult timp în amintirea acelora cari au avut fericirea de a-l privi. Demn de a stârni vâlvă în orice metropolă cosmopolită. Dickson ar răscoli Parisul sau Londra cu o astfel de partidă.

Surpriza matchului, nebănuit de frumos, a culminat prin surpriza performanţei lui Stoian, care a cucerit o bine meritată victorie.

Categorică, prin afirmarea unei superiorităţi în toate compartimentele luptei. Am făcut învingătorului cinstea de a-l elogia isprava în prima pagină a ziarului. A tout seigneur...

A fost o surpriză — dureroasă desigur — şi pentru Doculescu. Derutat de impetuozitatea, vivacitatea atacului şi viteza debordantă a adversarului, Doculescu şi-a perdut controlul. S'a regăsit spre sfârşit, când focul adversarului îşi potolise văpaia.

Aşa cum s'au petrecut lucrurile, a învins cel mai bun. Stoian a speculat, mai mult din instinct, toate greşeiile boxului practicat de Doculescu. A speculat garda prea deschisă — mai bine spus quasi inexistentă. A speculat retragerea lui Doculescu, totdeauna descoperit. A speculat până şi blocajul, reputat ermetic al lui Doculescu, lovind unde se oferea cel mai mic colţişor neacoperit. L-a întrecut şi în eşirile din corp la corp, în cari excelează campionul. Cheia succesului a stat însă în insistenţa atacului. Mereu peste om, cu agresivitate şi sprinteneală figrească, paralizând orice tendinţă de reacţiune.

Ar fi prematur să se închidă calea apelului lui Doculescu. Oricând un boxeur poate fi sub el. Posibil că la revanşă Doculescu să fie mai stăpân pe sine şi mai ales între timp să-şi corijeze defectele, atât de copios speculate. Oricând se va face această revanşă, va constitui un mare regal pentru iubitorii adevăratului box.

ALTA SURPRIZA

In ordinea surprizelor se situează şi felul cum a evoluat matchul Pavelescu—Şerbănescu. Se scompta o vijelioasă eşire a comingmanului, cu o rapidă scoatere din luptă, dintr'o parte sau alta. In locul ei o lentă desfăşurare, epuizând cele 10 reprize contractuale. Tot surpriză şi rezultatul anunţat. De fapt Şerbănescu a acumulat un avantaj indiscutabil, chiar pentru o victorie, cu îngrădirile regulamentului nostru. Pavelescu a fost sonat în repetate rânduri, a fost dominat continuu de mai multa mobilitate a adversarului. Dacă Şerbănescu ar fi ştiut să conchidă, n'ar fi fost nevoe de aprecierea judecătorilor.

Tânărul elev al maestrului Petre Alexandrescu a dovedit oarecare cunoaştere a boxului. Onorabilă pentru frăgezimea lui în box. A ştiut să evite handicapul celor 25 de kilograme, ferindu-se de corp la corp. A mânuit acceptabil directul de stânga şi a pornit la timp swingul de dreapta, scuturându-şi adversarul şi confirmând virilitatea unui punch necruţător. A făcut tot ce se cuvenea pentru a nu i se refuza victoria.

Pavelescu a realizat o partidă curajoasă. A rezistat elanului tineresc şi ciocanelor lui Şerbănescu. A schiţat chiar porniri duşmănoase. Multe din ele au răposat în gol. Spre sfârşit însă directul de stânga a funcţionat mulţumitor. Pentru handicapul de vârstă, faţă de aceia a fostului campion — matusalemică în box — e chiar foarte elogioasă isprava, mai ales că nu prea părea antrenat. Işi rotunjise liniile, până la rotunda cifră de 102 kilograme.

MATCH CAINESC

Matchul vedetă, Spakow-Andersson, a fost lipsit de claritate, în cea mai mare parte a lui. In prima etapă a fost mai mult o întrecere în ţineri, îmbrânceli, luând alură de luptă greco-romană. Noroc că s'a mai limpezit spre sfârşit. Spakow a practicat obstrucţia în primele reprize invitându-şi adversarul la o perfectă exhibiţie de neregularităţi pugiliste, aşteptând să treacă furtuna.

Excesiva prudenţă a rutinaţilor.

Către sfârşit a acceptat să boxeze. Tactica iniţială ar fi fost poate mai nimerită. După ce a lăsat o clipă iluzia că va putea câştiga—în repriza opta în care a electrizat mulţimea — a cedat terenul, iar publicul a rămas electrocutat de impetuositatea lui Andersson, care a sfârşit în mare campion, debordând pe Spakow. I-a închis complet ochiul drept, i-a rupt arcada la ochiul stâng. Era un singur om pe ring. Totuşi decizia de match nul e cea mai potrivită. Andersson nu cucerise decât un avantaj de 3 puncte. Nu se poate refuza însă suedezului biruinţa morală. A condus mai mult, a fost mai eficace, mai plin de vitalitate. A făcut faţă rutinei campionului român, deşi număra numai 22 de partide la activ. E un talent în plină desfăşurare. In raport cu exuberanţa lui, nestânjenită de oboseala călătoriei în imediata vecinătate a efortului. Moţi a părut obosit. Sau a fost poate intimidat de străşnicia pumnului nordicului. Un match nul cu Andersson — chiar cu uşor avantaj pentru suedez — nu e o performanţă dezonorantă, dată fiind clasa ridicată a adversarului. E totuşi un duş inoportun pentru entuziasmul numeroşilor susţinători ai campionului român, cari îl întrezăreau vedetă mondială. Spakow nu este egal. E şi natural la un om de greutatea lui. Probabil că impresiunea de forţă şi de oarecare dominare, lăsată comparativ de Andersson, să nu se datoreze decât unei eclipse de formă a lui Moţi. Noi i-o dorim sincer cu obiectivitatea cu care i-am aplaudat numeroasele lui victorii.

Cum s'au desfăşurat matchurile

AMATORII

Un singur match de amatori, între VARTOLAŞ, (Lucian Popescu) şi BELDEA (Asociaţia Poliţiştilor).

Director de luptă d-l Wortman.

Match dur, puţin confuz.

Vârtolaş îşi asigură un mic avantaj în prima repriză.

Il măreşte în a doua, prin mai multă stăpânire a boxului şi mai multă precizie.

Beldia, mai rezistent, dar dezordonat, revine în repriza ultimă.

Juriul declară match nul.

V. Şerbănescu domină

V. ŞERBANESCU (77.300 de kilograme). D. PAVELESCU (102 de kilograme).

Director de luptă J. Constantinescu.

Şerbănescu ia ofensiva şi o păstrează până în repriza opta, marcând o superioritate tot mai netă. Cu deosebire în reprizele a patra şi a şaptea, în care Pavelescu se clatină. Şerbănescu ezită sau loveşte în gol. Normal pentru un profesionist, care nu avea la activul lui 10 reprize de luptă.

Pavelescu îşi revine în repriza opta şi a noua, adjudecându-şi-le de foarte puţin, datorită câtorva directe de stânga. Şerbănescu, neacomodat cu parcursul matchului şi cu duritatea handicapului de 25 de kilograme, a slăbit alura.

A zecea repriză e discutată cu furie. Pumnii pornesc cu furie. Mulţi cad alături. Şerbănescu reuşeşte o serie, sfârşind şi această etapă în avantaj.

Juriul declară match nul, cu două voturi contra 1.

Revelaţia lui Stoian

M. DOCULESCU (61 de kilograme). V. STOIAN (60 de kilograme).

Director de luptă d. E. Dumitrescu.

Matchul ambalează publicul dela primele schimburi. Stoian atacă. Reuşeşte o serie. Către sfârşit e rândul lui Doculescu. De o parte şi de alta splendide eschive şi blocaje. Repriză egală.

Stoian inteţeşte atacul. Peste om, surprinde pe Doculescu, şi îl domină net.

Comingmanul continuă forcingul şi în repriza treia. Luptă dârză. Schimburi variate, executate deruiant de rapid. Spre sfârşit Doculescu reface o parte din teren. Mic avantaj Stoian, care e uşor marcat la ochiul drept.

Repriza patra are un aspect asemănător. Stoian îşi adjudecă un mic avantaj.

Repriza cincia continuă deslănţuirea lui Stoian Campionul e debordat.

Avantaj Stoian.

A şasea aduce o fază surprinzătoare. Punchul lui Stoian îşi arată efectele. In urma unui schimb, Doculescu, lovit la bărbie, cu un crochet de dreapta, e trimis pe podea. Se scoală curagios şi ripostează, fără să oprească pe Stoian de a cuceri un mare avantaj.

Doculescu porneşte hotărât în repriza următoare. Domină în corp la corp. Plasează o frumoasă serie şi câştigă repriza.

Impetuozitatea lui Stoian scade. Caută să-şi ţină adversarul la distanţă, în directe de stânga. Tactica reuşeşte parţial. Doculescu e plin de resurse şi ripostează cu largi crochete la corp. Repriză egală.

Penultima are acelaş aspect, cu o nuanţă de intimă superioritate din partea lui Doculescu. Stoian loveşte jos cu capul şi este avertizat de juriu.

Ultima repriză adversarii se deslănţue într'un tempo infernal. Se schimbă lovituri cu o rară generozitate. Avantajul alternează. Stoian cade, lovit vizibil sub centură. Se ridică şi răspunde prompt, izbutind să marcheze un foarte mic avantaj în ultimele clipe.

Cu două voturi contra 1, juriul declară învingător la puncte pe V. Stoian.

Entusiasm. Publicul aplaudă frenetic, atât pe învingător, cât şi pe învins pentru clipele de preţioasă emoţie sportivă procurate.

Match nul între Spakow şi Andersson

M. SPAKOW (79,900 de kilograme). J. ANDERSON (77,900 de kilograme).

Director de luptă d-l E. Dumitrescu.

In juriu d-nii: C. Aureliu, N. Ionescu şi C. Murgăşeanu.

Pregătirile de rigoare ale marilor întâlniri. Cu fotografi de ring, cu magnesie, cu atitudini zâmbitoare, sub privirea încruntată a arbitrului.

Iar publicul aşteaptă răbdător, cu respiraţia reţinută.

Matchul are două faze distincte. Pe prima parte — 5 rounduri — descrierea repriză cu repriză este inutilă. Inseamnă o repetare a aceloraşi faze monotone. Strângeri, cu efuziune, la cea mai mică apropiere, îmbrânciri, mai multe ţineri şi îmbrânceli ca la lupta greco romană. Orice tentativă este anihilată de obstrucţia adversară. In repriza treia Spakow sângerează la nas, în urma unei directe de stânga, pornită cu vigoare de piston. La punçtaj perfectă egalitate.

Din fericire, din repriza şasea aspectul se schimbă, căpătând coloratura unui match de box. In această repriză Anderson surprinde pe român cu un swing la plex, urmat de repetate crochete la faţă. Arcada dreaptă a lui Moţi sângerează. Net avantaj pentru suedez.

Adversarii se domolesc în repriza şaptea. Anderson conduce dansul, fără succes. Spakow îi domoleşte furia cu un swing la corp, urmat de o dreaptă la faţă.

Repriza opta schimbă integral faţa lucrurilor. Către sfârşit, după o lovitură plasată la corp şi două crochete la faţă, Spakow strânge în colţ pe suedez şi îl gratifică deslănţuit cu o ploae de pumni, Publicul exultă. Până şi stâlpii arenei vibrează!

Mare avantaj pentru Spakow.

Pauza reface integral pe Anderson. Redevine redutabil. Reia conducerea cu o dreaptă la corp şi două la faţă. Mic avantaj pentru suedez.

Se părea că matchul se va încheia cu un perfect match nul. Anderson nu e însă mulţumit. Porneşte în trombă. Tempo de categoria uşoară. Suedezul e îndrăcit. Loveşte din orice poziţie. Câteva upercuturi sunt resimţite de Spakow. Ochiul drept al românului e complect închis. Se deschide şi arcada stângă. Spakow reacţionează timid. Anderson loveşte slab sub centură. Spakow nu mai apreciază suficient distanţa şi loveşte şi el jos, cu capul. Repriza continuă, în marea superioritate a suedezului.

Cu două voturi contra 1, juriul declară match nul.

D.

Ce ne declară

D. RADU OTTULESCU

«Spakow a furnizat cea mai frumoasă partidă din cariera sa şi ar fi meritat decizia, dacă Anderson era avertizat, aşa precum trebuia. Suedezul a lovit jos şi cu capul în ultima repriză.

«In străinătate Moţi e avertizat la cea mai mică infracţiune. Dacă schiţează doar o lovitură nereglementară, primeşte imediat un avertisment.

«Noi exagerăm amabilitatea cu care primim străinii.., începând cu bursele exorbitante pe cari le plătim.

Recunosc însă, că Anderson e un boxeur de clasă mare — cel mai bun, care ne-a vizitat — şi tocmai pentru acest motiv socotesc, că Spakow a furnizat o performanţă excepţională. De altfel cu toată rezistenţa dârză pe care i-a opus-o suedezul, dacă Moţi nu era lovit cu capul în ultima repriză, ar fi putut câştiga matchul.

«E momentul — cred — ca Spakow să provoace pe Heuser, pentru titlu. Şi dacă germanul nu se va întoarce, ca să-şi ofere titlul, nu mă îndoesc, că Spakow va fi desemnat pentru viitoarea competiţie de I. B. U.»

— Ce credeţi despre Doculescu?

«Nu a fost nici umbra boxeurului, care a făcut match nul cu Lucian Popescu şi Rebel, care a dispus de Desnoulet şi a jonglat anul trecut cu Covaci. Să nu exagerăm deci valoarea învingătorului, care se bizue în mare parte pe talentul său de a încurca adversarul. Aşi vrea să-l văd cu Lucian Popescu şi apoi să stăm de vorbă, căci nu pot concepe, că este de clasa fostului campion european.

«Doculescu e în declin. Rămâne să văd, care este cauza. Un lucru e cert pentru mine, Mielu nu a fost învins de Stoian, cât de propria sa lipsă de formă. Rămâne să vedem, dacă în ziua când va fi repus la punct, adversarul său va marca aceiaş superioritate asupra sa. Mă îndoesc. Pentru moment, totuşi, el are avantajul de a fi marcat un punct asupra lui Doculescu.»

E. DORTIGNAC

„După regulamentul d-voastră nu se poate da decizia elevului meu. A pornit prea târziu. Prudenţă, dictată de insuficienţa antrenamentului şi de oboseala călătoriei. Pensionarul meu se simte, la largul său, la 75 de kilograme. Pe Spakow l-am găsit mai bine ca data trecută. Performanţa lui va pune în lumină favorabilă boxul român".

ANDERSON

„Dacă aşi fi sosit în Bucureşti cu câteva zile înainte, aşi fi câştigat prin out. Spakow are mai multă rutină decât mine".

MAESTRUL P. ALEXANDRESCU

„Cred că am fost nedreptăţit. Altfel sunt mulţumit de performanţa elevului meu. E încă tânăr. Mai vorbim noi..."

M. SPAKOW

„Cred că n'am fost în maximum de formă. Se întâmplă. Sper însă că voi izbuti, cât de curând să câştig integral stima admiratorilor mei".

PAVELESCU

„Sunt mulţumit de două ori. Pentru mine că am rezistat unui adversar periculos şi pentru elevul meu, care mi-a dat deplină satisfacţie. Nădăjduesc ca în curând să rezerve şi alte surprize".

Teamul Popescu la Paris

Teamul Popescu, alcătuit din Lucian, Toma Aurel, Râpeanu şi Milea s'a bucurat de o frumoasă primire la Paris. Ziarele franceze comentează în chip elogios sosirea celor 4 pugilişti români.

Ei au făcut deja cunoştinţă cu publicul parizian, dându-şi concursul la reuniunea organizată Sâmbătă în beneficiul văduvei regretatului aDlmas.

In curând vor fi puşi la lucru mai greu. Li s'au oferit câteva angajamente, pe cari le-au acceptat, la «Paris—Ring» şi «Palais de Mutualité», «Wagramul» fiind ocupat de o competiţie de mijlocii, organizată de confratele «Paris-soir».

In vederea acestor angajamente, cei 4 pugilişti români au început un antrenament intens: dimineaţa footing în minunatul Bois de Boulogne, după amiază în sala Leclerc din rue de Richelieu. E o sală vastă, amenajată minunat. Aci mai lucrează teamurile managerilor Leclerc, Beliers, Criqui şi Fauche. Printre pensionarii lui Beliers se numără şi Marcel Schoenfeld.

Marţi la C. F. R.

Marţi 20 Decembrie, în sala Atelierelor Griviţa, are loc o mare reuniune interregională, organizată de Asociaţia sportivă C. F. R.

Programul acestei reuniuni ne va da putinţa să vedem pe un ring bucureştean doi valoroşi boxeuri craioveni, profesioniştii **Constantin Rogoveanu** şi **Cornel Fierăscu**. Ideia de a se aduce în Bucureşti elementele de frunte ale provinciei, pentru a le da posibilitatea să se consacre, este din cele mai fericite şi pentru care harnicii conducători ceferişti merită toate elogiile. Opera de reală propagandă a C. F. R.-ului, pentru ridicarea nobilului sport, devine din ce în ce mai evidentă.

Sarcina de a apăra culorile Capitalei în această întâlnire interregională a fost încredinţată consacraţilor **Constantin Cionoiu** şi **Marin Stănescu**. O alergare din cele mai fericite şi care ne prezintă garanţia că vom asista la două partide cu adevărat atractive.

Pentru a asigura o reuşită deplină acestei importante manifestări pugilistice, partea amatoare a programului cuprinde deasemenea numai matchuri între cei mai valoroşi reprezentanţi ai cluburilor Y. M. C. A. şi Turda, cari au fost invitaţi să dea replica pensionarilor C. F. R.-ului.

In forma definitivă programul are următoarea înfăţişare:

CONSTANTIN CIONOIU — CONSTANTIN ROGOVEANU, match în 10 reprize a 3 minute, sub conducerea d-lui Alfred Antoniu.

MARIN STANESCU — CORNEL FIERASCU, match în 8 reprize a 2 minute, sub conducerea d-lui Constantin Aureliu.

Vasile Niculescu (C. F. R.) — **Dumitru Corcodel** (Y. M. C. A.).

Ion Dogaru (Y. M. C. A.) — **Dumitru Iordănescu** (C. F. R.).

Andrei Costescu (C. F. R.) — **Niculae Ştefan** (Turda).

Petre Ionescu (Turda) — **Gheorghe Dulgheru** (C. F. R.).

Dinu Dobre (C. F. R.) — **Layos Etwes** (Turda).

Isac Haim (Turda) — **Constantin Ionescu** (C. F. R.).

Solomon Garfunker (C. F. R.) — **Niculae Rogozeanu** (Y. M. C. A.).

(Continuare în pag. IV-a)